

Bir Kahramanlık Destanı:

Milli Mücadele

MARAS'IN KAHRAMANLARI

Metafor
Çocuk

On kitaplık “**Bir Kahramanlık Destanı: Milli Mücadele**” serisinin yayın ve telif hakları Metafor Yayıncılığa aittir.

Yazan

Tuna DURAN

Resimleyen

Murat SEVİNÇ

Sertifika Nu.

49510

BASIM YERİ

Korza Basım

Metafor
Çocuk

Mutlu Mahallesi İmam Alim Sultan Caddesi No:101 MAMAK/ANKARA

Tel: 0 505 442 78 13

www.metaforyayinlari.com

Maraş

“Bir başkadır Maraş’ın havası, bir başkadır Maraş’ın suyu” diye bağırarak ayağa kalkan Mustafa, türkünün devamını coşkuyla söylemeye devam etti. Zaten en çok sevdiği de türkü söylemekti. Herkes onun sesinin güzelliğini bilirdi. Türküleri öyle içten söylerdi ki adı, yanık sesliye çıkmıştı. Mustafa, savaşın izleri henüz tazeyken Maraş’ın sokaklarında yoğurt satmaya çalışan bir gençti.

Anadolu’nun her yanı savaşın etkileri ile sarsılmıştı. Adına Dünya Savaşı denilen felaket neredeyse tüm köyleri sarmıştı. Mustafa’nın köyü de bunlardan biriydi. Köydeki erkeklerin çoğu savaşa gitmiş, geriye de dönen çok az olmuştu. Bu yüzden köydeki herkese iş düşüyordu. Her evden ya bir şehit, ya da bir gazi çıkmıştı.

Mustafa'nın babası da savaşa katılmıştı. Suriye denilen yere giden babası, gazi olarak geri dönmüştü. Bir kolu ağır yaralandığı için savaşa devam edememişti. Babasının kolu artık kullanılamaz hale gelince Mustafa da bir iş aramış, sonunda Maraş'ta yoğurt satmaya başlamıştı. Aslında işi de iyi sayılırdı. Herkes yoğurt yemeyi sevdiği için satış da bol oluyordu. Üstelik Mustafa'nın yoğurdu da bir başka lezzetliydi. Kim bilir, belki de ineklerine türkü söylediği için bu kadar lezzetliydi. Mustafa, sabah erkenden köyden çıkar, Maraş'ın sokaklarını gezerdi. Zaten birkaç tepsi yoğurt taşıyabildiği için çok da yorulmazdı. Onun yoğurdunu almak için bekleyen pek çok müşterisi de vardı.

Mustafa, söylediği türküyeye devam ede ede Kolcubaşı Ali'nin kahvesine gelmişti. Kolcubaşı Ali, bir tür eski polisti. İstanbul'da görev yapmış, yaşı kocaya erince de memleketine geri gelmişti. Çok sevdiği memleketinde, eşi dostu çok olunca da bir kahvehane açmıştı. Bu kahvehane, öyle diğer kahvehaneler gibi değildi. Her akşam şehirdeki askerler, komutanlar, memurlar burada toplanırdı. Bir de Kolcubaşı Ali'nin meşhur helvası vardı. Bu helva dilere destan olmuştu. Her yiyen bir kez daha gelirdi. Zaten akşamdan akşama çıkan bu helvadan çok da az çıkardı.

Mustafa, sokakları tek tek gezince epeyce yorulmuş, bir soluklanıp su içmek istemişti. Bu yüzden de kahvehaneye girip bir sandalyeye oturdu. Boş tepsileri görenler, Mustafa'nın yoğurtları bitirdiğini anladılar. İçlerinden Bahriyeli Osman Çavuş, birden haykırdı:

– Hey gidi yanık sesli Mustafa! De bakalım, bitirdin mi yoğurtları?

Mustafa biraz olsun dinlendiği için hemen cevap verdi:

– Bitirdim, Osman Çavuş. Biraz dinleneyim dedim.

– İyi ettin, yiğidim.

Osman Çavuş, lafını bitirince hemen ocağa doğru bağırdı:

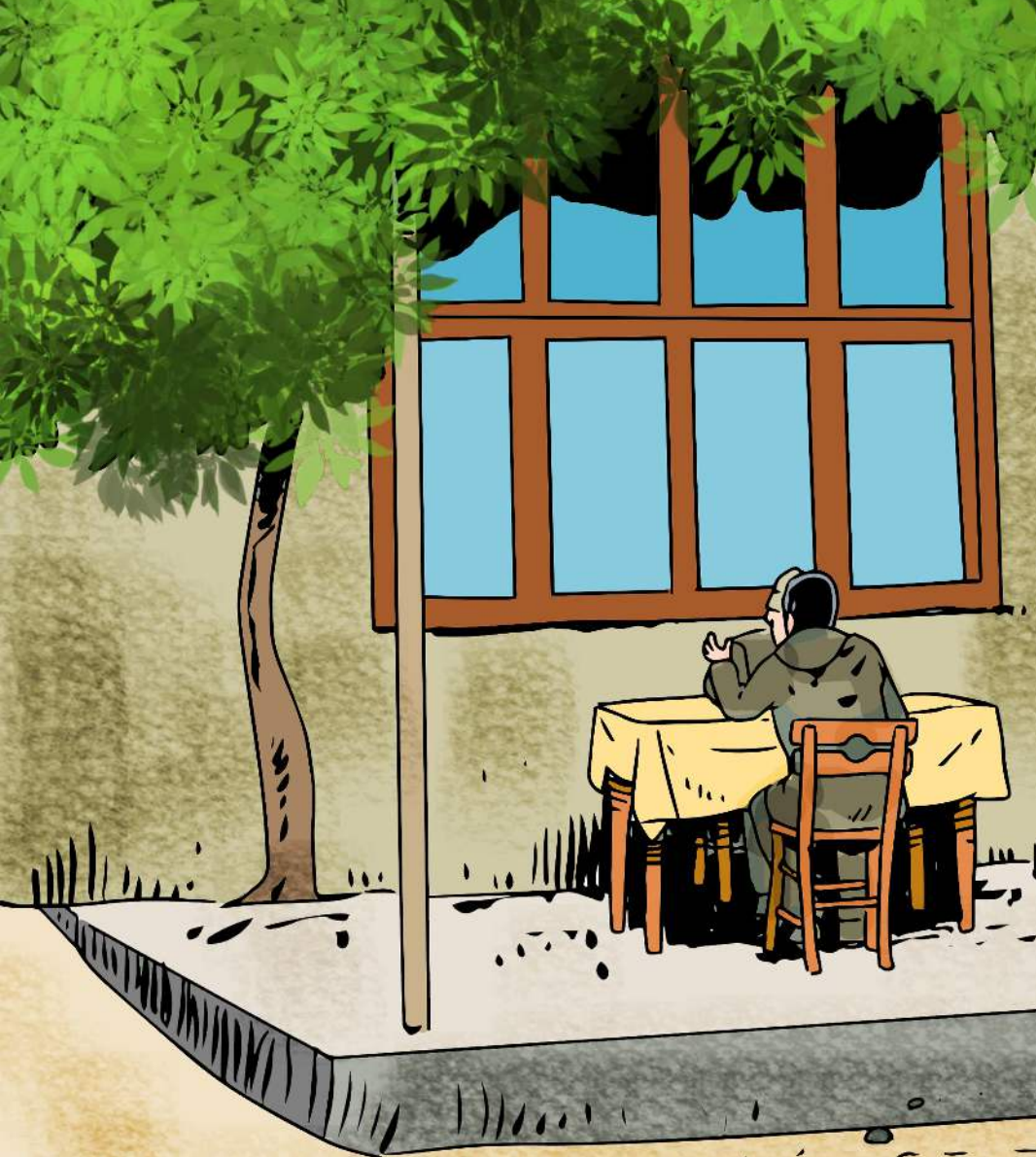
– Yiğidime benden bir kahve getirin. Yanında meşhur helvadan da getirin.

Bu sırada Kolcubaşı Ali, helvayı kavurmaya yeni başlamıştı. Hemen Osman Çavuş'a seslendi:

– Osman Çavuş, helvanın olmasına biraz zaman var. Siz kahvelerinizi için, helva da o zamana hazır olur.

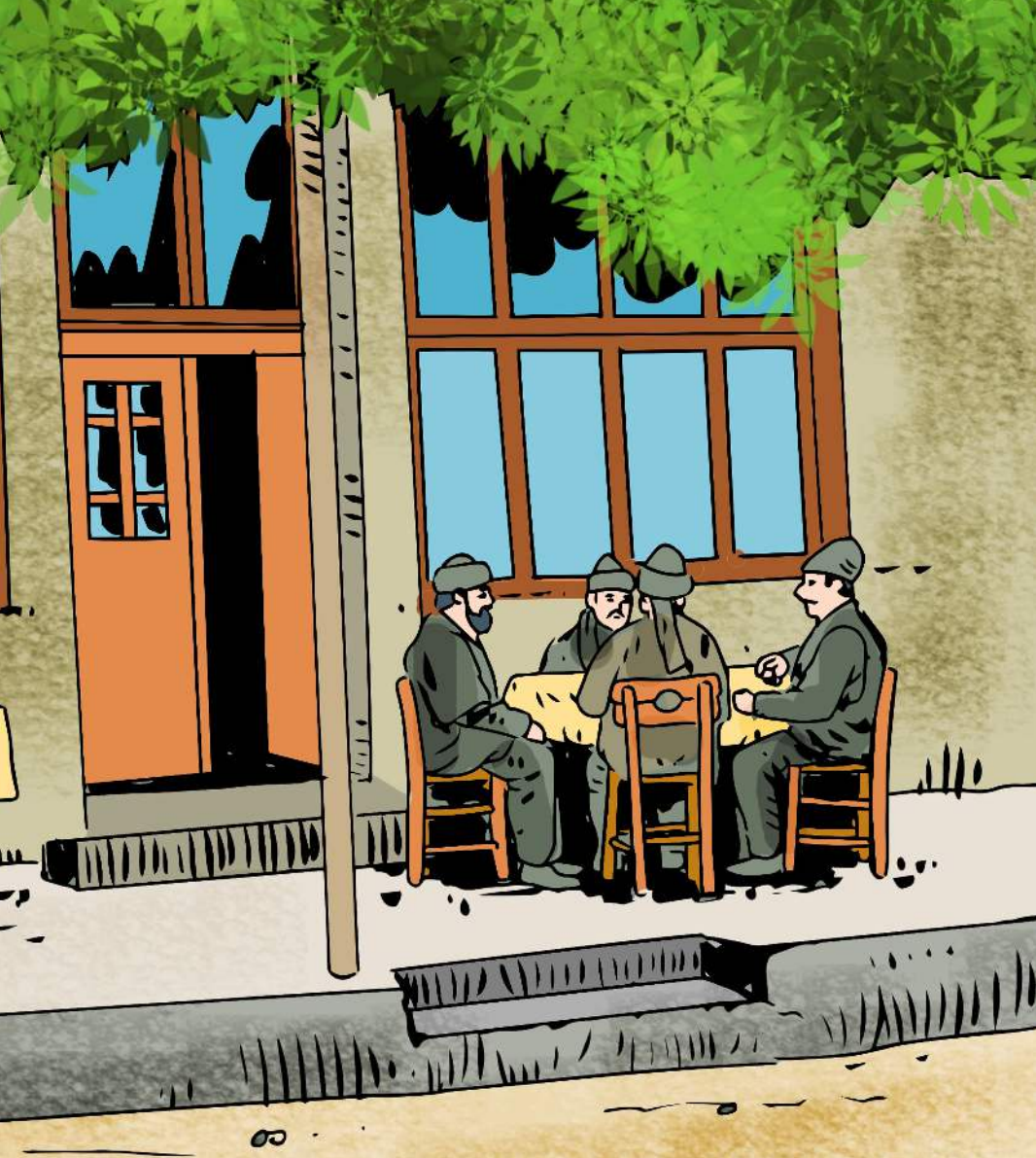
Mustafa gelen kahveden bir yudum alınca helvanın da kokusunu duymuştu. Bütün günün yorgunluğunu çıkarmak isteyen Mustafa bir süre daha kahvede oturdu. Etrafa bakıp insanları inceledi. Aslında gelen geçen herkesin hali haraptı. Savaş, herkesi etkilemişti. Kimisi işini

kimisi evini kaybetmişti. Savaşın etkisiyle kimi insanlar, yoksul hale gelmişti. Koskoca devlet olan Osmanlı yenilince Anadolu'nun da ümidi tükenmişti. Bu yüzden insanların yüzü pek gülmezdi.

Nihayet meşhur helvanın kavrulması bitince, Kolcu-
başı Ali birden haykırdı:

– Helva hazır! Doldurun tabakları!

Kolcubaşı Ali'yi duyan tabağını hazır edip koşunca koca kazandaki helva git gide azaldı. Mustafa da koşanlardan biriydi. O da diğerleri gibi bu helvayı çok severdi. Aslında Mustafa, bugün alacağı helvayı babasına götürecekti. Babası da Kolcubaşı'nın helvasını çok severdi. Uzun zamandır şehre gelmediği için de yiyememişti. Mustafa da bu yüzden bugün aldığı helvayı babasına götürmek için sarmaya başladı. Bu durumu gören Kolcubaşı, birden ona seslendi:

– Yanık sesli Mustafa! Helvayı babana mı sararsın? Ben zaten onun için bir kap ayırdım. Hemen ocağın arkasındadır. Sen elindeki helvayı afiyetle yiyesin. Giderken de sarılmış helvayı babana götüresin. Haydi, şimdi bir türkü söyle!

Mustafa helvasından bir iki kaşık alıp yanık sesiyle türküyü söylemeye başladı. Savaşı anlatan bir türkü olduğu için kahvedekilerin de gözleri doldu. Zaten hepsi de bir savaşta bulunmuştu. Kimi Balkan Harbi görmüş, kimi de çölde çarpışmıştı. Yunan Harbi'ne katılan da vardı, Rus cephesinde savaşan da vardı. Osmanlı Devleti, kısa süre içinde her kıtada savaşa katılmıştı. Üstüne gelen kim varsa da direnmişti. Oysaki son savaş, diğerlerine benzemediği için yenilmişti. Bu yüzden de her evde savaşa giden bir kişi vardı.